

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Determination of adhesion of steel to the concrete

Tato norma platí pro stanovení soudržnosti oceli s betonem na zkušebních tělesech (dále jen „tělesech“) z betonů hutných i mezerovitých z hutného i pórovitého kameniva.

Tato norma neřeší otázku zkoušení účinnosti povrchu výztužných tyčí na soudržnost s betonem z hlediska využitelnosti ocelových tyčí v betonových konstrukcích.

Společná ustanovení pro zkoušení betonových směsí a betonu obsahuje ČSN 73 1311.

I. VŠEOBECNĚ

1. a) Za mez soudržnosti oceli s betonem se považuje (ve smyslu této normy) soudržnost, při níž posun ocelového prutu namáhaného na vytažení z betonu činí 0,001 až 0,002 mm.

1. b) Soudržnost oceli s betonem se vyjadřuje smykovým napětím na obvodu zabetonovaného ocelového prutu namáhaného na vytažení z betonu, s nímž se počítá při dimenzování železobetonových konstrukcí.

1. c) Zkouška soudržnosti podle Přílohy se koná zpravidla s ocelovými pruty průměru 14 mm, pokud účel zkoušky nevyžaduje posuzovat pruty jiných průměrů.

2. Soudržnost oceli s betonem t_m se vypočítá ze vzorce:

$$t_m = \frac{P_m}{a \cdot o}, \quad (1)$$

kde

P_m je síla na mezi porušení oceli podle čl. 1a), zjištěná zkouškou na jednotlivých zkušebních tělesech (kp),

a kotevní délka ocelového prutu (cm),

o obvod průřezu ocelového prutu uvažovaný jako podklad statického výpočtu železobetonových konstrukcí podle č. 1 b) (cm).

Účinnost od:
1.7.1972

05550

-- Vynechaný text --